

Del que es tracta és que hi ha gent que creu que no ha passat res. I el que cal és anar collant les coses perquè adquireixin rigidesa.

L'esperit monàrquic

El tema d'aquests dies ha estat l'escorcoll efectuat per la policia governativa en diferents domicilis de individus perfectament coneguts per les seves idees monàrquiques i per la simpatia que sentien per tot allò que en deien la Dictadura. Aquests escorcolls donaren un resultat infructuós, segons la intenció perquè es practicaven, alguns dels més conspicus dels escorcollats s'ha descobert que encara adorava les imatges de les figures de l'ex-família reial, i altres que posseïen les armes de quan formaven en el Sometent. I després de la investigació policíaca, continuaran, sense esmena, tant monàrquics com abans.

El greu del cas, tant a Sabadell com a la resta de la península, no és la possessió d'armes ni de fotografies més o menys documentals—que puguin tenir una llei d'individus que obcecats en llur intransigència antirepublicana s'entesten a no reconèixer el nou règim i realitzen en contra d'ell una campanya dissimulada, tarada amb la pitjor de les indiferències. Aquesta manca de voluntat en no veure que la República significa quelcom més que una evolució política, serà una de les coses que més pertorbacions portarà en la nostra vida activa, en els seus múltiples aspectes.

No cal demanar que hom es converteixi en un republicà demagog si les seves idees són estrictament conservadores. Però aquests individus que es senten conservadors per una insubornable llei de classe, el millor que podrien fer és no intervenir en aquells llocs de responsabilitat social que ara algun d'ells detenta per defensar l'economia de la ciutat. Molts dels individus que nodreixen les juntes d'aquestes entitats econòmiques, prescindint del fet revolucionari que s'ha produït a la península, i sustentant el criteri que l'economia es troba per damunt de les contingències polítiques, es reserven avarament en els seus llocs, des dels quals exerceixen una influència que és nociu al nou règim.

Tothom té el dret de defensar els interessos que li siguin propis. Però no és decorós ni simpàtic que aquests

interessos vulguin ésser defensats a-vui sota els auspicis d'unes idees que han fracassat del tot. Es la República el que ha de defensar els interessos de tothom, i per tant cal obrar de tots els llocs que tinguin una relació amb la vida econòmica i política del país d'una manera perfectament republicana. Qui no estigui conforme amb la nova modalitat governamental, pot tranquil·lament, quedar-se a casa, segur que els seus interessos seran defensats amb tanta energia i competència com ho podria fer ell. No és, doncs, una qüestió de personalismes més o menys distingits el que ara cal dilucidar, sinó que cal obrar i actuar amb perfectíssim acord amb l'interès predominant de la República. Establir, sobre aquest extrem una pugna, és un suïcidi, i en canvi una col·laboració eficaç seria de resultats més positius pels interessos de tothom.

La política no pot arribar fins aquests llocs que semblen inexpugnables de l'esperit de certs individus. Un escorcoll material, en el temps que som, sempre donarà, llevat dels domicilis de certs ingenus, un resultat nul. Si es pogués escorcollar l'esperit, quants individus no trobaríem que són monàrquics ferrissos, adversaris declarats del règim! El Borbó va deixar un contingut de simpatitzants, però més en va deixar la Dictadura, no perquè Primo de Rivera fos millor o pitjor que el darrer Alfons, sinó pel procediment coercitiu que adoptà. I existeix encara una mena de gent que només somnia amb aquells procediments segons els quals es dictava silenci amb arguments contundents. Hom no ransigeix que els sectors ciutadans, siguin de la mena que siguin, puguin lliurar-se obertament a l'objectiu que determina llur existència social o política. I per això van contra la República pel seu esperit de llibertat. Si la República havés estat conservadora i dictatorial seria de veure quins homenatges no hauria rebut d'aquells que ara es creuen fer quelcom somniant amb el retorn d'un regent.

Josep VERDAGUER

Les banderes monàrquiques

Se'ns acut de preguntar: ¿Quantes banderes monàrquiques hi ha amagades a Sabadell? ¿Quants organismes de caràcter econòmic i gairebé oficial, la reserven per un dia que possiblement no vindrà mai? Si és que algú guarda banderes monàrquiques cal que les destrueixi, no fos cas que, sense voler passi el que succeï a Terol, la republicana ciutat de les mòmies resseques d'amor.

¿Què va passar a Terol? Deixem la paraula a Domingo de Fuenmayor, el notable periodista:

Sabido es que, para responder al "grito" de Sanjurjo —apenas escuchado por el cuello de su camisa—, organizáronse manifestaciones republicanas, mítines, desfiles, y se izaron las banderas en los edificios oficiales.

En la Casa Consistorial de Teruel, no podía ocurrir menos. Un ordenanza del Municipio, encargóse de dar satisfacción a los centenares de ciudadanos que, bajo los balcones, esperaban anhelantes de rendir el homenaje de su saludo y de su aplauso, a la bandera de la patria.

Mas he aquí que, en lo alto del mástil, no flameó al viento de los viejos romances la bandera de la patria, sino la enseña rojo-gualda de la monarquía. Fué, naturalmente, un instante nada más: un segundo de estupor en las masas. Después, los tres colores de España pusieron su triple llama sobre la multitud y enardecida.

¿Qué había sucedido? Sencillamente, un error del ordenanza encargado de izar la bandera: había

confundido las enseñas. Esto fué todo. Pero quiere decir, que como las coronas monárquicas en la inmensa mayoría de los edificios públicos, se conservan las banderas del rey.

¿Para qué? Para nada, como no sea con objeto de dar lugar a que los ordenanzas puedan equivocarse, lo cual, por lo menos, resulta desagradable, y por de más ridículo. Y hay que evitarlo. Hay que evitar que, mientras los ciudadanos, bajo los balcones consistoriales, vitorean a la República, en espera de aplaudir a su bandera, que va a ser izada, la enseña que aparezca sea la monárquica.

Las banderas monárquicas, fueron arriadas para siempre el día 14 de abril de 1931. Para siempre, entendiéndose bien. ¿Para qué conservarlas? Salvo las que tengan un valor artístico o histórico que, como las de los regimientos, estarán muy bien guardadas en los museos, deben ser destruidas, con todos los respetos; y respetuosamente aventadas sus cenizas.

NOTES

De "L'Opinió":

"La República és tan forta, que àdhuc es pot permetre el luxe d'afrontar el dany que li pot produir un indult que una gran part del país no està en condicions de saber comprendre".

Ara, de fet, —com diu molt bé "La Rambla"— queda suprimida la pena de mort.

El senyor Bergamín ha declarat: "El senyor Lerroux sap perfectament que Sanjurjo no realitzà cap complot monàrquic".

Llegim, i és de raó consignar-ho, que, covards o valents, perduda o guanyada la "sanjurjada" no hauria estat possible si a partir del 14 d'abril s'hagués portat la Revolució a fons.

Cal advertir als partidaris i administradors de Sanjurjo que si la República ha estat clement per a ell i pot tornar a ésser-ho amb altres traïdors al règim, lliurant-los de l'afusellament, això no impedeix que compleixin la pena immediata amb tot rigor.

Diu "La Publicitat":

"Hi ha personalitats (?) del catalanisme que fins ara no posen els retols en català. I n'hi ha que encara no estan decidits".

Ens prestareu un bon servei avisant-nos per telèfon, de paraula o per escrit, de qualsevol deficiència que s'observi en el repartiment del nostre diari.

TEMES DEL DIA

Abans i després de l'indult

Luis Bello, a "Luz", ha publicat l'article que segueix:

Un Gobierno, un régimen, puede ser débil y cobarde fusilando. Puede ser enérgico y animoso proponiendo el indulto. Los hombres de mi tiempo no recordarán figura tan siniestra como la de Abdul Hamid. Psicología de lepórido con garras de tigre. Cuanto más miedo, más sangre. Cuantas más vacilaciones, más víctimas. Política del terror que empieza por quien la practica, pues el primer aterrado es el despota, capaz de sumergir a todos sus enemigos y estremecido siempre ante unos ojos que se le atreven. La crueldad del tímido tiene hartas comprobaciones y es el más repugnante espectáculo que la Historia enseña a los niños de las escuelas y a los ministros de una nueva República. Pero se dice ahora: "No es el Gobierno quien mata: es la ley". Conformes. Se ha visto sin embargo, que con arreglo a ley el Gobierno puede no matar, y con eso está demostrado que cuando mata es él quien mata, y no la ley. De Sevilla a Madrid; de Madrid a Castilblanco íbamos a tener la reproducción de aquellas terribles páginas escritas con sangre, en colaboración: una mitad por los delincuentes, otra mitad por la Justicia. Páginas de otro siglo y de otro régimen. Pongámonos en 1932 y en Europa. En la Europa que voluntariamente elegimos. Ni Rusia, ni Italia, ni la Francia del *poteau*, cuando la guerra. Y, sobre todo, pongámonos en la verdadera realidad española, más poderosa para nosotros que los ejemplos exteriores.

Dentro de esa realidad española, actual, ¿encaja como cosa congruente el fusilamiento? La política obliga a considerar temas tan espinosos como éste en frío, y lo primero que mira no es la congruencia. Si procede y conviene, *salus populi*, una medida incongruente, fuera de la lógica de nuestra vida social e individual, es decir, fuera de mi lógica y de la lógica del Estado, pero eficaz y salvadora, yo debo aconsejarla para evitar mayores males. El caso es duro. Lo que hay por medio no es una vida. No es una vida, porque el Estado exige normalmente el sacrificio de la vida; y no sólo al militar, sino a muchos de sus servidores y a sus más altos representantes. Darla y pedirla en cumplimiento del deber es normal en acción de guerra y de servicio. Pero arrancarla mediante sentencia, en resolución que depende de nuestro arbitrio y nos hace instrumentos supremos de la divinidad, semejantes a ella para destruir, aunque inútiles e impotentes para crear, éste es ya asunto de mucho más escrupulo. Ningún gobernante de conciencia y de ánimo fuerte llegará a esa medida extrema sino por una necesidad también extrema. Puede ocurrirle la desgracia de tener que llegar, pero está obligado a pensarlo bien para no equivocarse en la estimación de las circunstancias; porque otras cosas pueden arreglarse, y ésta no. Y singularmente debe pensarlo más cuando se le ofrece el sacrificio de una vida ajena como me-

dio de garantizar su propio poder, ya que en el fondo de toda institución de gobierno hay una parte personal que ahora, íntimamente, nos afecta a nosotros.

Viéndolo así, primero atenderemos —aparte de la ley y de la justicia— a la razón de salud pública, *suprema ratio*, y entonces comprobaremos que es dudosa la ejemplaridad y seguro el riesgo de inventar mártires: que los movimientos pasionales duran poco en la opinión y la vergüenza de haberlos sufrido toma formas extrañas fatalmente perjudiciales para el Poder que no los supo contrarrestar. Pero luego veremos que lo más importante es esa incongruencia de que antes hablaba. Doble incongruencia. Por una parte, entre la ejecución de pena capital y el orden, el sistema de sucesos políticos a que pertenece el pronunciamiento de Sanjurjo. De otra, esa misma terrible e inexorable medida y el sistema, el orden de nuestros pensamientos, el concepto que nosotros tenemos de la política y de nosotros mismos. Es fundamental la diferencia entre los procedimientos del régimen anterior con Galán y García Hernández y los nuestros con Sanjurjo. La Monarquía se consideraba débil y quiso aterrarnos. La República tendrá toda la energía que exige el Gobierno, y no necesita valerse sino de sus propios resortes. Sería torpe cambiar la esencia de los géneros literarios y dar a la vieja comedia de costumbres del siglo XIX desenlace trágico.

ELS VEINS DIUEN...

Les voravies

Sr. Director:

Una queixa d'uns veïns publicada en aquestes columnes sobre el mal estat d'unes voravies (crec les del carrer de Sant Joan), em dóna ocasió per insistir en aquest tema certament poc agradable.

Així que una Empresa qualsevol, que subministri aigua, gas, electricitat, o que per altres motius hagi de servir-se del subsol de la ciutat i d'aquest la part que correspon a les voravies, podem dir que aquella voravia hha begut oli. Mai més tornarà a ésser el que havia estat: plana, llista, ben construïda.

Una revisió de les voravies dels carrers de la ciutat faria comprendre la gran necessitat que hi ha d'arranjament després d'haver-hi posat les eines pecadores les brigades de les Empreses que han desnivellat les lloses, les han rompudes, que llurs alts i baixos no són aptes sinó per entrebancar-s'hi i caure, o bé, en dies de pluja, omplir-vos d'aigua i fang.

No us citaré cap carrer perquè fóra interminable. Sols demano a la Comissió de Foment del Municipi que així com té una brigada d'espatlla-carrers que organitzi un cos d'adoba-voravies. Tindria l'aplaudiment general de la ciutat.

Tomàs BERNABEU

De la premsa local

Un article de Miquel Carreras

Sobre un tema de tant interès com és el de Sabadell i la nova organització local com ens pervindrà de l'Estatut, el competentíssim arxiver municipal En Miquel Carreras, ha publicat a "La Ciutat" un article amb el títol "La primera sollicitud de capitalitat del Vallès per a Sabadell".

Veieu-ne els seus fragments més interessants:

"El General de Catalunya (estimem aquesta expressió breu i consagrada per l'ús antic) ha assenyalat les comarques local com a base de l'organització administrativa de la terra. Neix aquesta resolució d'un principi de sana i fructuosa política nacional, atenta a la realitat de les coses. No més voldríem que aquest principi fos aplicat en tota la seva conseqüència, ço que exigiria que la determinació i organització de les comarques fos obra dels municipis autònoms, emanés de llur espontaneïtat, es justifiqués i ordenés per la consciència de llurs necessitats i trobés inspiració en aquella prudència ambiciosa que neix de la llibertat, dels propis interessos i del coneixement viscut de les coses; més, per avui, deixem aquest aspecte que ja havíem anteriorment rellevat i subscriuim, en la part que hi fa referència l'article que el dia 24 del present mes, publicà el senyor Jaume Ninet en EL POBLE.

Limitant-nos, doncs, al terreny pràctic hem de dir que el fet de la nova organització, vingui d'on vingui, serà de gran transcendència per a tots els pobles de Catalunya: donarà als més importants una jerarquia i reduirà a tots a certes agrupacions i unitats de vida pública. Aquestes jerarquies provocaran desitjos com és natural i legítim, i diem legítim, perquè la categoria de capital de comarca serà, de bon tros, molt més comprensiva i espiritual que la que conferien les antigues Seus dels Jutjats d'Instància. Sobre aquests desitjos contraposats han de planar criteris que els resolguin, com el que estableix que la investidura de capital de comarca ha de recaure en aquelles poblacions que exerceixen de caps de la terra, eleven sobre ella centres d'orientació i coordinació, i hi ostenten una autoritat econòmica i moral.

No hi ha dubte que qualitats d'aquesta mena, resideixen a Sabadell i d'ací prové el fort interès que ha d'aplicar la nostra ciutat al projecte de organització comarcal. Testimoni d'aquest interès és la proposició que en consistori del dia 22 féu el doctor Sotorra i acceptà el nostre Ajun-

tament, proposició que amb notable delicadesa sollicita la reconeixença del dret capital per a la nostra ciutat, prèvia, però, la reunió de dades que l'aclareixin i el justifiquin. El nostre Ajuntament, doncs, farà aquest estudi. Entre tant creiem que convindria il·lustrar la nostra opinió pública i que hi ha dues persones d'alta autoritat per a complir a aquesta missió: els senyors Joan Montllor i Jaume Ninet que amb els profunds estudis de geografia i economia comarcals manifestats en les conferències que respectivament van pronunciar el 15 de maig i 16 de juliol de 1929 a la Casa del Vallès, tenen, com ningú matèria de sòlid judici, respecte la qüestió interessantíssima del nostre dret capital, qüestió que suscita problemes que ja, per alt, insinuàrem.

Nosaltres avui volem deixar consignada una cosa i és que la pretensió sabadellenca a la capitalitat del Vallès és antiga i constant i que per això el nostre Ajuntament, en l'acta del 22, no va fer altra cosa que la molt lloable d'assumir les comandes de la tradició. La primera sollicitud sabadellenca, en aquest respecte, és de l'any 1826. Aleshores el Vallès formava el Partit d'aquest nom, amb capital a Granollers, Partit que s'incloïa en el Corregiment de Mataró i estava sota l'autoritat del Corregidor. Partit i Corregiment posseïen aleshores una doble significació administrativa i judicial (predominava aquesta) corresponent al doble caràcter que tenia, des de la Nova Planta de la Real Audiència, el govern de Catalunya coparticipat del Capità General i l'Audiència de Barcelona. Per aquesta raó, de la dissolució dels corregiments nasqueren els Jutjats i les Províncies, procés que cal tenir molt en compte ara per no haver-lo de repetir".

Taller de Reparacions de Maquinària i obres

DE

Jaume Cabeza

Rosales, 55 - Telèfon 1371

VOL VOSTÉ TENIR EL CAP PERFECTAMENT NET I EL CABELL FI I BRILLANT COM LA SEDA?

Usi sempre el rentador del cabell CAPILARINA A

Preu de la capsula: 35 cèntims

De venda en las Perfumeries, Drogueries i Queviures.

Les enramades

Dilluns a la nit fou enquitranada la façana de la casa del senyor Ramon Picart.

Un acte més demostratiu de l'incultura de certs elements i que nosaltres recriminem.

Els que creient-se obrar en laic cometes actes com el d'enquitranar façanes demostren un fanatisme superior als altres.

Laïcisme equival a neutralitat. Si no estan conformes amb l'exhibició de Sants per les façanes, amb tota llibertat poden posar a casa seva qualsevol altre símbol mentre no sigui atemptatori al bon gust i a la Moral. Heu's ací la neutralització.

Que cada u faci el seu camí sense trepitjar al de davant per arribar-hi primer. La violència crea noves violències i això es contradiu amb el veritable sentit de la Llibertat.

J. A.

ELS ESPORTS

El Futbol

Els socis del Centre d'Esports que desitgin presenciar el partit Sabadell-Sans, que es jugarà diumenge al nostre camp, hauran d'anar proveïts del carnet del mes de setembre. També advertim que els abonaments a llotges que seran vàlids per a diumenge, són els de la nova temporada, puix que els de l'anterior han caducat.

Durant el dia d'ahir circularen per la nostra ciutat insistents rumors que Castillo i Obiols havien signat pel Sabadell. Degudament informats podem desmentir tals rumors.

Que diumenge el Sabadell presenti algun nou element podria molt bé ésser, però en tot cas no serà cap dels dos jugadors esmentats.

El Ciclisme

La subscripció oberta a favor d'En Josep Casamada amb motiu de

participar en la pròxima Volta a Catalunya, ha estat engruixida amb els següents donatius:

Suma anterior	21.—
Josep Cuscó	2.—
Jaume Aris	5.—
Joan Roca	2.—
Antoni Roca	2.—
Joan Figueres	2.—
Carles Closellas	2.—
Josep Garriga	3.—
X. X.	2.—
Francesc Bonet	2.—
Francesc Casadesús	3.—
Antoni Got	2.—

Total 48'—

Continua oberta la subscripció.

Ahir es celebraren a Roma, els campionats del món, de fons, amb un grandios èxit.

Triomfà Binda, que cobrí els 206

quilòmetres, en 7 h. i 7 m. seguit de prop de Martineto, i classificant-se en tercer lloc i a tres minuts tan sols del vencedor, l'espanyol Ricard Montero.

Espanya, amb el seu representant Montero, s'ha apuntat un gran èxit dins el ciclisme internacional.

CORTINA ORIENTAL
CORDONET
Carrer Tetuan, 187

EL POBLE fa avinent als seus col·laboradors espontanis que no sosté correspondència per als originals que li trameixin, així com aquests han d'ésser escrits correctament, amb lletra clara il·legidora, i millor mecanografiats.

NEGOCIACIONS I TRAMIT A LES OFICINES
PUBLIQUES : NOTARIES : REGISTRE DE PROPIETATS : COMPRA, VENDA I ADMINISTRACIO DE
FINQUES : PRESTECES I HIPOTEQUES

"ACTIVITAT"

Lluna, 28

Sabadell

LA CALDENSE

Fàbrica de Gasoses i Sifons

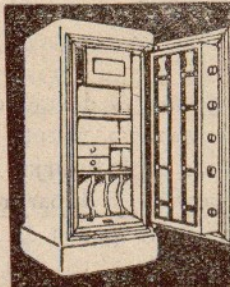
J. MAYNOU - (Caldes de Montbui)

Venda en cafès i tendes de quèviures.

Insuperable aigua "REMEI"

Reconeguda químicament potable pel Laboratori Municipal de Barcelona

Es serveix en nítides garrafes de 4 i 8 litres.

Per encàrrecs: **Víctor Balaguer, 48 - Sabadell**

ARQUES "SOLER"

INCOMBUSTIBLES E IMPERFORABLES AMB EL SOPLET

ALDANA 3 I 5. BARCELONA TELEFÓN 31853

Representant a Sabadell **Pere Sallarés - CONCEPCIO, 43**

Ginesta Freixinet

Unica veritable de flors naturals

El perfum dels nostres boscos i muntanyes

Preu flascó: 7 ptes. (segell a part)**Demaneu una fricció al vostre perruquer****De venda:**

Perfumeries: Solsona, Guillem i Soley
Drogueries: J. Ferrer i Vicens Ferrer

NOTICIES DIVERSES

Vàries

QUE PASSA AL JUTJAT?

Diverses persones s'han apropiat a la nostra redacció en queixa de què al Jutjat i per l'encarregat de rebre les reclamacions de revisió de lloguers, no s'atén prou bé als ciutadans que afectats pel decret del govern que permet aquesta revisió, van a complir amb el seu deure davant el funcionari que en té cura.

Han dit també aquests ciutadans que demanen ens fem eco de la seva queixa que la diferència de tracte s'ha notat des de l'absència del Secretari Municipal d'aquest partit, per la qual es veu que hom s'aprofita d'aquesta circumstància per a posar obstacles al que és emparat per un decret del govern i que han de complir els encarregats de l'administració de la justícia.

Doroteu Rodríguez Lorenzo, de 54 anys, vivia tranquil·lament amb la seva família a una població de Bèlgica. Per assumptes comercials va relacionar-se amb l'industrial d'aquesta ciutat Eugeni Martí, el qual en els seus viatges a l'estranger, havia demostrat una gran satisfacció per les mostres d'afecte que rebia del Rodríguez.

El senyor Martí, repetidament, havia procurat convèncer al Rodríguez per tal que vingués a treballar a Sabadell, i aquest havia oposat reparos, fins que darrerament acceptà l'ofrena que li feia En Martí el qual li assegurava feina i col·locació. En definitiva varen quedar que a darrers de juliol o primers d'agost el Rodríguez deixaria la seva família per treballar a aquesta ciutat. Efectivament, el Rodríguez sortí de Bèlgica i un bon dia es presentà al domicili del senyor Martí, el qual el va rebre tot estranyat, al·legant que era època de crisi i manca de feina.

Com és natural En Rodríguez li recordà les promeses i el Martí procurava treure-se'l del davant amb excuses fins arribar a l'extrem de treure una pistola del calaix de l'escriptori obligant a l'incut visitant a abandonar per la força el local sota amenaça de disparar.

El Doroteu Rodríguez ha presentat la corresponent denúncia a la Jefatura de Policia havent-la passat seguidament al Jutjat d'instrucció que ha iniciat les diligències sumarials.

Altres voltes el cèlebre rellotge-anunci lluminós de la Plaça del Dr. Robert ha pretès convèncer al públic que a les dues de la tarda, no eren les dues de la tarda, sinó les 7'39.

Durará gaire aquesta pretensió?

—PER ASSEGURANCES,

J. Uteçà Roca, representant de Radio Associació, Emisora EAJ 15. Zurbano, 25, despach de 12 a 1 i de 8 a 9.

Cridem l'atenció de qui correspongui davant el fet d'obrir una trinxera llarguíssima en una de les aceres del "boulevard" precisament on hi ha instal·lat un establiment públic.

Per atenció als perjudicats, podia haver-se practicat la reforma o conducció, a base de sectors i no com ho han fet, tot d'una, i ja veurem quan es tanca

PERDUA

El dia 18 del corren, entre el carrer de la Soletat, fins arribar a l'estació dels F. C. del Boulevard, es va perdre una cartera contenint 675 pessetes aproximadament, una ploma estilogràfica, cédula personal i altres documents.

Es retribuirà la seva devolució al carrer de la Soletat, núm. 54, domicili de Ramon Vidal.

Assumpció, Pino Borrell i Francesca Oliva Borràs s'asingueren una acalorada discussió per qüestions del treball, arribant-se a les galtes, resultant la primera amb lesions lleus, la qual ha denunciat el fe a la policia.

ENSENYAR ES CONSTRUIR, NO DESTRUIR

Mestre: M. BORGUNYO. Piano i tècnica musical. Tots els cursos i perfeccionament.

Via Massaguer, 42, pral, esquer-

La nostra Banda Municipal que dirigeix el mestre Josep Masllovet, avui dijous, a tres quarts de deu de la nit, donarà l'acostumat concert a la Plaça del Dr. Robert, interpretant el següent programa:

"La saradana de les monges", Morera; "Tauhauser", selecció, Wagner; "Luís Fernanda", mazurka, M. Torroba; "La Parranda", selecció, Alonso; "Arabia", marxa oriental núm. 3, Masllovet.

El pròxim dissabte, dia 3, contraurà matrimoni el ciutadà Esteve Barrés Moix amb la senyoreta Joaneta Blanes Jordà, essent apadrinats els nuvis pel nostre amic Pere Selvas Clot i la seva esposa Francesca Turrell Borràs.

L'acte serà civil.

—MOTO "ARIEL" de 5 HP, venc a tota prova.

Dirigir-se a l'Administració d'aquest Diari.

Ha estat concedida la mà de la senyoreta Montserrat Vers Viedú, filla del Secretari Municipal de l'Ajuntament de Súria, al jove Josep Boix Sabater, fill del regidor i amic nostre senyor Boix.

La nostra enhorabona als nous promesos i familiars.

—ES VEN una gramola nova amb 40 discos i caixa corresponent al preu de 250 pessetes. Raó: Turull, 130.

Hom prega que tots els tallers, fàbriques i establiments que tinguin obertes llistes de subscripció Pro Dispensari de Rontgenologia, es procuri liquidar-les el més prompte possible a l'Hospital i Casa de Beneficència.

—CASA DE PIS en venda, prop de la Plaça Mercat, amb aigua i electricitat. Informaran Pérez Galdós, 40.

Per tal d'emprendre una campanya per aconseguir la catalanització dels rètols, tingué lloc una important reunió al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona.

Es nomenà un Comitè executiu, encarregat d'intensificar la campanya que es portarà a terme.

—TENDA, es traspasa a preu d'estanteria. El millor punt qualsevol indústria.

Raó: Plaça Marquilles, 2.

Un recader de Sabadell ha denunciat a una agència de transports establerta al carrer Ampla, de Barcelona, i que ha desaparegut sense que se sàpiga res de la mateixa.

A aquesta agència va lliurar el recader, per ordre d'una fàbrica de Sabadell un fardo de teixits valorat en dos mil cinc centes pessetes amb destí a Vigo, sense que la mercaderia hagi arribat al seu destí.

xen el llast de les vides minúscules, indigents. Les preguntes velades, les vagues interrogacions, Eduard les resistia amb un impudor únic, amb una indiferència total. El cor li adoloria de no explicar en aquelles hores íntimes, la secreta malaurança del seu ffatall destí.

Algunes vegades es quedaven sols. La sala que servia de cuina i menjador, s'omplia de silenci. A un angle l'aiguera i els fogons amb la paret de rajoles de València, blanques i amb aragonesos blaus, brillava esmortida per la penombra. Del balcó de la galeria pujava una fosca espessa i les veus apagades dels veïns. El llum elèctric il·luminava la taula pintada d'un vermell obscur, i les cadires de boga romanien isolades, ja inútils per al repòs. Eduard, a un cap de taula, contemplava com Quimeta cosia, o bé s'entregava atent a la lectura. Llavors conversaven sobre les incidències de la ciutat, dels veïns o de les xacres familiars. Quan la conversa quedava suspesa,

8a. llista de la subscripció encaiminada a recollir cabals per a destinar-los a l'adquisició d'una bandera que serà entregada a la Creu Roja local, en substitució de la que darrerament fou destruïda.

Quota única: una pesseta.

Esteve Pujol Boixader, Jaume Argemí Planés, Joan Bta. Lladó Figueras, Miquel Ferré, Màrius Muné, Francesc Sabaté, Narcís Colom, Josep Serret, Josep Juver, Ernest Llenas, Joan Roca, Andreu Villanova, Pere Vidal, Francesc Jorba, Miquel Masabeu, Sadurní Guiteras Casas, Teresa Xipell Pagès, Antònia Guiteras Xipell, Magdalena Guiteras Xipell, Amadeu Armesto, Victorià Armesto, Josep Puig Santamaria, Joan Prunell Padró, Ramon Prunell, Pilar Nesta de Prunell, Josep Guarch, Carme Bros de Guasch, Fills de S. Guasch, Scrs., Jaume Enric Farell, Lluís Company Oltra, Víctor Enric Farell, Valentí Gorina Comadran, Eulàlia Cañomeras de Gorina, Domènec Cunill, Francesc Cunill Gorina, Ma. Antònia Cunill Gorina.

Més escorcolls

Continuant els escorcolls que es fan aquests dies abans d'ahir se'n verificà un a Sabadell, en una casa de mal viure, que donà per resultat la troballa d'una pistola, per a l'ús de la qual hom no tenia permís.

Foren detinguts la mestressa de la casa i un amic seu, els quals foren alliberats a primeres hores de la matinada d'ahir.

Del Municipi

Del 1 al 30 del mes de setembre, quedaran obertes al públic les matricules per a concórrer a l'Escola Municipal de Tall per a Confecció i Escola Municipal de Música.

Els alumnes que vulguin beneficiar-se de les susdites ensenyances, poden dirigir-se al negociat corresponent de la Secretaria Municipal, durant les hores de despatx.

Demà, divendres, dia 2 de setembre, a les sis de la tarda, en el saló de sessions de l'Ajuntament, el senyor Inspector del Timbre, pel millor compliment de la nova Llei, donarà instruccions als comerciants afectats per la mateixa, amb la qual es crea l'especial mòbil de luxe.

La Cultura

La Secció Taquigràfica de l'Acadèmia Miralles posa e nconeixement a tots els seus associats, que amb motiu dels preparatius que exigeixen els nous aparells adquirits per a la confecció del seu Butlletí

"El signe metagràfic" aquest deixarà de sortir durant el present mes de setembre.

El pròxim número apareixerà el primer d'octubre i constarà de quatre planes amb caràcters tipogràfics i quatre d'escriptura estenogràfica.

Havem rebut un exemplar del pla d'assignatures, particularment interessant, que es donarà el pròxim curs de 1932-33, a la prestigiosa Acadèmia Miralles de la nostra ciutat.

La Política

En l'acte que tindrà lloc el vinent dissabte a les deu de la nit en el Casal Català d'Esquerra amb motiu del lliurament de la Bandera que li ofrena la seva Secció Femenina, hi prendran part J. Armengol del Llanero, Roc Boronat, Maria Teresa Gibernert, Josep A. Trabal, Diputat de la Generalitat, el cap de la minoria catalana a les Corts Lluís Companys, i el Conseller de la Generalitat Ventura Gassol.

—FABRICA DE GENERES DE PUNT de JAUME TORRELLA. Vendes al major i detall: Salut, 126. Vendes al detall: Colom, 29.

Avui a les nou de la nit celebrarà reunió general extraordinària la Secció Femenina del Casal Català d'Esquerra.

—DODGE cotxe de turisme en molt bon estat es ven baratíssim. Garatge, Font Nova, 26.

Es diu que el Cap del Partit Radical arribarà a Barcelona el dissabte que ve.

Sembla que l'estada del senyor Lerroux a Barcelona, serà d'uns 8 dies disposant-se a visitar els seus correligionaris de Girona, Tarragona i Lleida per a estudiar la nova organització que s'ha donat al seu partit.

També s'assegura que Don Alexandre visitarà els seus incondicionals de Sabadell.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Miquel Figueras Soteras.

DEFUNCIONS:

Brígida Olivé Cabrera, 76 anys, casada, Padilla, 16.

Maria Murtró Mestre, 82 anys, casada, Via Masagüé, 45.

Jesús Sala Ayala, 6 mesos, Pi i Arsuaga, 25.

viable de la seva salvació, com era la salvació dels altres homes. Al·ligat, aquests problemes l'intimidaven, el tornaven suspicax, recelós i maliciat. I es preguntava per què no havia d'existir una relació d'amistat mútua, íntima, guiada pels sentiments d'una col·laboració o de confraternitat que esvaïssin el domini sexual, només amb el culte de la persona estimada, i només que estimada, amb les precaucions i les distàncies convenients i convencionals que la malentesa organització social es cuida d'imposar. A aquesta mena de monòlegs mentals, en els quals la imaginació se l'esbravava, seguien pauses interrogants i anàlisis de la pròpia situació. Per què pensar així? Quins motius l'indueïen a comentar d'una manera tan insolita i tan fora de raó la coneixença dels individus de la nova família? Sense la Quimeta entre ells, aquests comentaris no se li haurien suggerit.

Ara la dona, la femella, l'altre sexe, amb totes les coses pertinents al seu estat, l'abocaven a semblants fantasies. Però llavors amb un somriure de triomf, segur de no sucumbir a les contingències que el contacte pogués produir, li calia només recordar que era emmaridat. Emmaridat! Paraula vana que per ell ressonava buida en les seves oïdes com si fos pronunciada al peu d'una cisterna. ¿Li calia dir-ho que era lligat pel matrimoni? ¿Calia participar als qui ara de nou el coneixien l'equivoca situació seva? Més que per la pietat que pogués despertar, de totes maneres una mica falsa, era per la sincera rialleta de mofa que aquestes coses inciten.

Inconscient o interessada, Quimeta procurava intimar amb el dispaer. Les converses, al vespre, es feien més llargues, i amb una mica d'aquella franquesa que fa obrir el cor a les confidències, d'explicar els estats d'ànim i les preocupacions, les joies, o les rancúnies que constituï-

hi havia una pausa feixuga. La noia s'entestava a enfilar l'agulla, aclucava un ull per a veure-hi millor, aixecava les mans al dret del llum, i amb les dents apimava les filagarses del fil. Eduard, obliquament, l'esguardava amb tristesa en comprendre els ulls cansats de la noia. Entre ells es feien silencis volguts, amb l'ànim de no molestar-se, i el dia que el dispaer venia una mica joios, la noia s'atreïa a demanar-li que li llegís un paràgraf del seu llibre. Eduard hi accedia, i amb veu alta i reposada, començava la lectura. Si el paràgraf era alguna escena d'amor o transcrivía les aventures d'enamorats, la Quimeta s'hi interessava; si no era així, escoltava amb atenció però en el fons s'avorria. Dis simulava un badall, la feina quedava suspesa als dits, i Eduard feia punt final on millor li semblava.

D'aquestes petites intimitats, d'aquestes relacions circumstancials i quasi inevitables, en sorgí l'amistat, sense refinaments ocults, que Eduard

pretenia. Llavors s'hi trobava bé en aquell ambient humil, i s'hi llançava amb l'ímpetu del que ha trobat una cosa agradable. Devenia més franc, la conversa no es feia pesada, i ambdós somiaven sota un mateix sostre però amb uns somnis completament distints.

Quimeta creia veure en els canvis sobtats d'Eduard una intenció que ell no tenia. La presència del dispaer va omplir la llacuna del seu viure en la qual les aigües de la joventut s'havien assecat. Del no tenir mai contactes tan aproximats amb un home com els d'ara, li renaixia una il·lusió que durant molt de temps era soterrada per la pols de l'oblit.

En els anys de la joventesa no havia tingut mai cap hora de fàcil enamorament. Desapercebuda, ineficaç, no despertà cap dels sentiments que fan conèixer les infinites dolceses de l'estimar. L'home per ella li era distant. Els afectes, les efusions, les cordialitats nascudes a l'escalf d'una passió per breu, per circumstancial

Una hora única

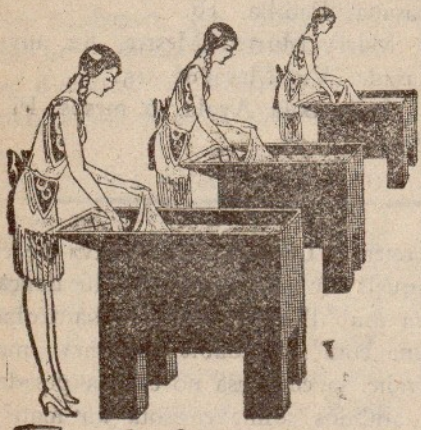
Amb aquest títol Josep M. Masip ha publicat a "Justícia Social" un vibrant article, del qual ens plau reproduir el següent fragment:

1 bé. Som a una hora única per a rectificar enèrgicament. Per a canviar de tàctica política. Per a reeditar —ara sí— el programa de la República, que és el de la Revolució i no cap més. Per a reeditar-lo íntegrament, amb totes les seves conseqüències.

O ara o mai. Tan important com fer justícia, ho és tornar a començar la Revolució. Donar la batalla, per a evitar que les dretes puguin ni tornar a pensar a fer-ho elles. Aquests projectes del Govern em semblen un bon inici. Un bon inici; però ¿hi haurà prou tremp, prou esperit renovador, prou coratge, prou condicions polítiques en alguns dels actuals ministres per a arribar allà on calgui en un camí que pot ésser, i que cal que sigui, el d'una veritable revolució social —social— i política? No ho sé. Tota afirmació —per molt que vingui a flor de llavi— és prematura i imprudent.

Una hora única. La d'organitzar la joventut, la de liquidar moltes coses, la de reformar els òrgans de defensa de l'Estat, la de no tolerar més obstruccions al programa revolucionari, la de crear una burocràcia addicta, la de posar l'Exèrcit en mans provadament republicanes, la de fer justícia als obrers de la terra, la de controlar estretament el capital privat, la de no tolerar la campanya de creus i de sagristies. Una hora única. Cal coratge per a afrontar-la, evidentment. Els que no el tinguin, que s'apartin a un costat, que el menys que podem demanar-los és que no destorbin.

Només amb una política de coratge i d'entusiasme seguirà la joventut, que és el secret de tots els règims. Ara no ha seguit perquè no ha trobat la passió d'una bandera ni els quadros d'una organització. ¿Es que no és alligament el fet que ara, a l'hora de la "sanjurjada", les masses universitàries —elles que foren el nervi de la proclamació de la República— s'hagin mantingut en un silenci i en una passivitat que no són altra cosa que desil·lusió?

Safareigs
de ciment armat
Sumament practics

MANICH

CURRER 121, SABADELL. TELÈFON 532

Avisos oficials

AJUNTAMENT DE SABADELL EDICTE

En virtut de l'acordat per l'Ajuntament en sessió del dia 15 del propassat mes de Juliol i complert el que disposa, l'article 26 del Reglament per a la contractació de serveis municipals de 2 de Juliol de 1924, sense que s'hagi produït cap reclamació, s'anuncia concurs públic per a l'adquisició d'un terreny destinat a la construcció d'un safareig públic municipal, situat entre els carrers següents: Avinguda Joaquim Costa, Brutau, Cra. Barcelona i carrer de Calders.

Caldrà que dit terreny tingui com a mínim una superfície edificable de 15.000 pams quadrats i un màxim de 20.000.

El preu màxim unitari que hom senyala per aquest concurs, és el de 15 ptes. el metre quadrat.

El concurs tindrà lloc en aquesta Casa Consistorial a les 12 hores del primer dia hàbil després de transcorreguts els 20 dies hàbils d'haver-se publicat l'anunci al B. O., sota la presidència del Sr. Alcalde o Tinent al qual delegui i d'un Sr. Regidor nomenat per l'Ajuntament amb assistència del Sr. Secretari de la Corporació al qual donarà fé de l'acte.

Els que desitjin prendre part al concurs deuran presentar llurs proposicions esteses en paper timbrat de la Classe 6.a en plec tancat i lacrat en el sobre del qual hi haurà la següent inscripció: "Proposició per optar al Concurs per a l'adquisició d'un terreny per a la construcció d'un Safareig Municipal", amb la

Els concursants presentaran junt amb la proposició un pla a escala de 1: 200 i 1: 300 del terreny o solar que ofereixin, situat amb relació als eixos dels carrers o punts o línies ben determinades sobre el terreny. Aquest pla caldrà que aparegui autoritzat per un facultatiu el qual per medi de la corresponent certificació acreditarà la superfície total edificable i relació de la vial amb l'edificable. També caldrà expressar els carrers a que el terreny dongui façana.

La presentació de plects tindrà lloc en l'acte del concurs i durant un plaç de mitja hora. No s'admetrà cap plec que no vagi acompanyat de la cedula personal del licitador.

En cas de que algun licitador concoregués per medi d'apoderat deura el poder ésser declarat bastant per qualsevol funcionari de l'Ajuntament que sia l·letrat en exercici.

El plec de condicions estarà de manifest a la Secretaria de l'Ajuntament tots els dies hàbils en les hores d'oficina fins el dia anterior al del concurs.

Tenint en compte que no poden precisar-se les diverses característiques del concurs, cada participant en ell queda en llibertat de formular a la seva manera la proposició, devent aquesta, no obstant, ésser clara, precisa i concreta respecte a tots els extrems, que avarquin les condi-

cions anteriors i als aspectes que a part d'elles, exposin els licitadors concurrents.

Seràn de compte del rematant, les despeses d'inscripció d'edictes, autorització d'escriptura i altres que s'originin. L'impost del 1'20 per 100 de pagaments a l'Estat que regeix per als que efectua el Municipi, serà també de l'adjudicatari.

L'Ajuntament acordarà respecte de les proposicions presentades dintre els vuit dies següents a la presentació de plects elegint la que consideri més avantatjosa pels interessos municipals.

Regiran en aquest concurs les disposicions del Reglament de 2 de Juliol de 1924; i demés vigents aplicables al cas, ultra ço establert en el present plec de condicions.

Sabadell, 7 de juny de 1932.—
L'Alcalde President, S. Ribé.—
El Secretari interí, J. Altura i Pujada.

AJUNTAMENT DE SABADELL

Escola Municipal de Música

Atenent a ço que preveu el Reglament interior de l'Escola Municipal de Música, des del dia 1 al 30 de Setembre pròxim, quedarà oberta la matrícula per als alumnes que desitgin concórrer al curs acadèmic 1932-33.

Tots els dies feiners compresos entre les esmentades dates, es facilitaràn en el Negociat corresponent de la Secretaria Municipal, els impresos necessaris per a la inscripció els quals una vegada diligenciats degudament, serviran per a l'expedició de la matrícula sol·licitada previ el pagament de quinze pessetes i segell que correspongui per reintegre del Timbre. Les hores habilitades per despatx seràn les ordinàries de 11'30 a 13 i de 18'30 a 20.

Ço que es fa públic, per a coneixement general.

Sabadell, 29 d'Agost de 1932.—
L'Alcalde, Salvador Ribé.

AJUNTAMENT DE SABADELL

Escoles Municipals de Tall per a Confecció

Complimentant les disposicions que regeixen el funcionament de les Escoles Municipals de Tall per a confecció, des del 1 al 30 de Setembre pròxim estarà oberta la matrícula per a les alumnes que desitgin beneficiar-se de les susdites ensenyances durant el curs 1932-33.

La inscripció deura efectuar-se en el Negociat corresponent de la Secretaria Municipal qualsevol dia feiner dels compresos entre les dates assenyalades i hores de 11'30 a 13 i de 18'30 a 20. En el mateix Negociat es facilitaràn els impresos corresponents, els quals una vegada diligenciats, serviran per a l'expedició de la matrícula, previ el pagament de cinc pessetes en concepte de drets i reintegre del timbre corresponent.

Ço que es fa públic, als efectes corresponents.

Sabadell, 29 d'Agost de 1932.—
L'Alcalde, Salvador Ribé.

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per radio.

7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00—Sessió de Cultura Física per radio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

11'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'00—Sessió de música lleugera en discs.

13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.

Informació Teatral i Cartelera.

Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

14'00—Audició de discs.

14'15—Revista cinematogràfica.

Continuació del concert.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.

15'00—Sessió Radio-Benèfica.

16'15—Telefotografia.

16'30—Fi de l'emissió.

18'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.

19'30—Cotitzacions de monedes.

Programa del radioient.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.

21'10—Ballables moderns per l'Orquestrina «Damon's-Jazz».

22'00—Transmissió d'un concert des del Cafè Espanyol.

23'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 18'30 a 19. De 18 a 19 i de 21 a 23.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO

11'30 Emissió fototelegràfica.

12'00 Diari femení.

Sant del dia. Indicacions astronòmiques. Les persones nascudes avui.

Curs de cuina pràctica. Recettes de bellesa. Recomanacions profitoses per a la llar. L'adagi d'avui. La moda al dia. Secció de consultes. Secció de grafologia. Borsa femenina del treball.

12'30 Emissió de sobretaula.

Música de discs.

Informació teatral.

14'00 Hora exacta.

Radiació de discs.

14'15 Emissió radiobenèfica.

Lista dels donatius rebuts.

Fi de l'emissió.

17'00 Apertura. Carillon.

18'50 Emissió infantil.

Lliçons de coses, contes, rondalles.

Continuació de la popular novel·la.

Lau o les aventures d'un aprenent de pilot.

Fi de l'emissió.

20'00 Apertura Carillon.

Concert per l'orquestra.

Música variada de discs.

Reportatge microfònic.

Continuació del concert.

22'00 Hora exacta.

Fi de l'emissió.

Imp. «Indústries Gràfiques» Sabadell.

Llegiu i propagueu

EL POBLE.

L'EMPRESA DE POMPES FUNEBRES

"La Victòria" S. A.

amb exclusiva atorgada per quinze municipis, quaranta sucursals i agències a les principals poblacions de Catalunya, s'encarrega de tota classe de serveis funeraris. - Trasllat de cadàvers i despulls mortals a províncies i estranger amb autos cotxe fúnebre «Hispano»

EXPOSICIO I VENDA DE CORONES I PENSAMENTS

Ofícines centrals: **Passeig S. Joan, 171-Tel. 74777-Barcelona**
Sucursal a SABADELL: **Carrer Sant Pau, 9 - Telèfon 1828**

NO OBLIDEU LA NOVA

Botelleria Catalana

Carrer Colom, o Plaça de S. Jaume, 26

Gran assortit en anissats, licors,
aixarops, vins corrents i generosos.

Gran variació de xampanyes a preus populars.

ANIS DEL TAUP